

Bayer Zsolt: Tizenkét adag

2012 december 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Végül mégis csak az a kérdés marad, vajon tényleg a világ lett-e ennyire iszonyatos, vagy csak mi, emberek. S persze létezik-e a világ önmagában, nélkülünk, s úgy van-e értelme? (Van. Csak úgy van igazán...)

„Növeszd a körmöd két héten át! Ó, milyen gyönyörűség ágyából vadul kirántani a még puha ajkú gyermeket,

milyen gyönyörűség tágra nyílt szemmel azt színlelni, hogy most kedvesen a homlokára teszed a kezedet, és hátrasimítod szép haját! Hirtelen, amikor a legkevésbé várja, vágj hosszú körmeidet puha mellkasába, de meg ne haljon, mert ha meghal, később nem élvezheted szenvedéseit. Aztán sebeit nyalogatva iszod a vért, és ez idő alatt, egy örökkévalóságig, a gyermek sír. Semmi sem olyan jó, mint ez a még meleg vér, amelyet a fent említett módon csapolsz, hacsak nem a gyermek só-keserű könnyei.”

Amit itt olvastak idézőjelek között, azt egy Isidore-Lucien Ducasse nevű francia illetőségű ember írta. 1846 és 1870 között élt 24 évet – teljesen feleslegesen. „Műve”, amelyet Lautréamont grófként jegyez, s amelynek címe Maldoror énekei, ezzel van tele: „Szövetkeztem a prostitúcióval, hogy a viszály magvát hintsem el a családokban. (...) E perctől hátat fordítok az erénynek. Nos hát, ha a téli szél jajong a tengeren és a partokon vagy a nagy városok fölött, melyek régóta gyászolnak engemet, vagy a hideg sarkvidékeken, így szóljatok, ó, emberek: »Nem Isten lelke lebeg fölöttünk: ez csak a prostitúció metsző sóhaja összevegyülve a montevideói fájdalmas panaszával.« Én mondom ezt nektek, gyermekek. Bőnbánattal eltelve térdepeljetek le hát; és a tetveknél is számosabb emberek mondjanak hosszú imákat!”

Ha a világ nem lenne iszonyatos, Isidore-Lucien Ducasse egy elegáns kastélyban élte volna le az életét, körötte ápolat park, s csak a mindenhol meglévő rácsok emlékeztettek volna rá, mi is az az intézmény valójában.

De az emberiség olyan lett, amilyen, és Isidore-Lucien Ducasse „művész” lett, s az utókor művészként gondolt rá. Miképpen hasonló sors jutott de Sade márkinak is – ezt is értelmezni s érteni kell, mert az emberiség olyan, amilyen. S ahogy ez mindig lenni szokott, az emberiség önmagát magyarázza Lautréamont grófjával és de Sade márkival, mert ebben találja meg az önfelmentés lehetőségét.

Gyűrfy László „képzművész” is az emberiség önfelmentő apparátusának része lett. Alkatrésze. Azzá lett, amitől feltehetőleg a legjobban rettegett: pusztán egy csavar a gépezetben. Képeiben ott van mindaz összehányva, amitől ma „sikeres” és „elismert” lehet egy művész. A testrészek halála című kiállításán láthatunk grafikákat, amelyeken Jézus keresztfáján ki egy ember fejétől, a Megfeszített alatt a keresztre emberi lábakból összerótt horogkereszt van szegezve, s fölé van írva Kubrick kultuszfilmjéből, a Ragyogásból ismert szó: „REDRUM”. Vagyis visszafelé

olvasva: MURDER - tehát gyilkos.

Gy?rffy Lászlót valószínűleg az Isten sem menti meg a „világhírnévt?” (15 perc hírnév, kéretik megnézni!). Az Isten sem menti meg, ugyanis Gy?rffy László szerint Isten nem foglalkozik Gy?rffy Lászlóval. S Gy?rffy László eme tévhitében eltölteközve megalkotta a Nem érzek hálát, hogy részt vehetek a teremtésben című installációját. A „m?ben” tizenkét tényéron tizenkét adag szar látható – Gy?rffy László lényének lényege. Tizenkét adag szarból áll Gy?rffy László felebarátunk lelke, s csak azért jutott idáig, mert teljesen félreértelmezte önmaga lényegét: ugyanis Gy?rffy László soha semmilyen módon nem vett és nem vesz részt a teremtésben. ? pusztán VAN – s részese az emberiség legnagyobb tragédiájának: azt hiszi, hogy a LEVÉS önmagában méltó a tiszteletre, s?t, a LEVÉS egyszersmind teremtés is.

íme a "m?vész" - Gy?rffy László (fotó:Eck Imre Gábor)

Nem. Nem az.

De az emberiség olyan, amilyen, s ezért Gy?rffy Lászlóért megmozdul majd a sokaság. Gy?rffy László ikon lesz, s az lesz majd Bátyai Edina is, a Szegedi Szabadtéri Játékok és Fesztivál Szervező Nonprofit Kft. igazgatója, akit ugyan felmentett a szegedi közgy?lés, ám felmentését Botka László, a tizenkét adagot ért? és érz? polgármester

nem írta alá. Csak id? kérdése, hogy a tizenkét adag szar elutasítása összefüggésbe kerüljön az antiszemizmussal. (Uramisten, ebbe bele sem merek gondolni...)

Amúgy, felebarátaim, nem történt semmi sem. A dolgok történnek, ahogyan történniük kell. Az emberiség egyik része a tizenkét adag szarért aggódik, felismervén benne önmagát, a másik része készül?dik a karácsonyra. Ami hivatalosan persze már nem is létezik. Ahogy Seszták Ágnes megírta: „Az ideai durvasági rekordot Brüsszel tartja azzal, hogy a Grand Place-en nem állították fel a város karácsonyfáját, hanem egy 25 méteres, úgynevezett »elektronikus télfát« építettek helyette, ami nem más, mint tévéképerny?kb?l összerótt installáció, változatos színekben pompázik, s?t öt euróért megmászható. A hivatkozás, hogy nem akarják megsérteni a 25 százalékos mozlim kisebbség érzékenységét.”

Másfajta elmebeteg pedig már kezdik kifejtetni újfent, hogy a karácsony csak valami „zsidó ármánykodás”, itt valójában az ?si magyar „kerecsensólyom-ünnepr?”! vagyon szó. Csupa beteg idióta. De azért az emberiség maradékának csak azért is MENNYB?L AZ ANGYAL...

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló